

coses que passen a Palafolls

Aquesta vegada farem un petit repàs de les activitats més importants que han tingut lloc al poble i, com a novetat, deixarem la veu i la ploma a alguns protagonistes perquè siguin ells mateixos els qui ens expliquin les seves «coses».

Com cada any hem pogut gaudir del cicle de poesia «palafolls paraules prenyades» que, el passat 22 de maig, s'ha clausurat amb un emotiu concert d'en Jabier Muguruza. Un auditori ple el va escoltar amb un silenci reverencial. Aquest cicle és ja tot un referent a la comarca i compta amb una solida i coherent programació. Amb el concert d'en Muguruza són ja prop de cinquanta les actuacions que s'hi han dut a terme. Tot i així ens ha sabut a poc i ja se'ns fa la boca aigua pensant al proper cicle.

També s'ha acabats els Petits Concerts de Cambra que tenen lloc a l'església romànica

de Sant Genís de Palafolls. Parlar de màgia, atmosfera, entrega i altres adjectius en aquest sentit és dir poc. Es tracta d'un cicle especial, en un marc especial en un moment del dia especial. I així ho entén el públic que a cada acte és sempre més nombrós i hi assisteix quasi amb devoció.

El 4 djazz se'ns ha presentat aquest any en parella. El Llibert Fortuny i el Manel Camp varen donar el sus a aquest cicle que ens apropa a l'esfera creativa del jazz més pur. El Llibert i el Manel se'ns van endur als seus móns

musicals. Va ser un concert sensacional; d'aquelles coses que et fan sensació d'unicitat, d'irrepetible. Un moment que et fa sentir orgullós i privilegiat per poder-hi ser. També hem pogut gaudir i deixar-nos envoltar pel baix d'en Rai Ferrer, amb propostes musicals com sempre arriscades i d'alts vols; la guitarra del Jordi Torrens acompanyat del vibràfon del Geni Barry (un Geni totalment entregat) que han transformat el soterrani del cafè en una veritable «Cova de jazz» plena de gent; la bateria de l'Albert; tots ells músics excel·lents, de reconeguts prestigi aquí al país i també fora de les nostres fronteres i, cosa del tot increïble, els tres són mestres a l'escola de música de Palafolls. Tot un privilegi.

Hem vist també les festes de cloenda dels col·legis, les colònies de l'esplai, com sempre se'ns fa difícil creure que tot aquest jovent, els monitors i monitores, treballin durant tot l'any de manera del tot

desinteressada fent que els més petits tinguin unes tardes de dissabtes més lúdiques i també més educatives... Chapó!!

No ens podem oblidar de la meravellosa feina, també del tot desinteressada, d'aquelles persones que es dediquen a construir les magnífiques catifes de flors que el dia 14 de juny, conjuntament amb la fira d'intercanvi, «Palafolls totcanvi», han animat el centre del poble. Unes catiffes que, enguany estaven dedicades a la memòria

de la Carme Xart que va ser una de les persones responsable de la recuperació d'aquesta tradició al poble. Les dos accions tenen quelcom en comú. La primera, les catifes,

recullen els pètals de les flors al moment del seu màxim esplendor i els transformen en obres d'art efímeres durant el temps d'unes hores i després desapareixen... A la fira d'intercanvi també hi apareixen objectes oblidats que, per unes hores, poden esdevenir objectes cobejats per, poc després, desaparèixer al fons dels records. Durant el matí hem pogut escoltar les gralles de la recent creada colla

la banda. Un matí molt animat . Dos iniciatives que hem d'aplaudir i a les quals animem els palafollencs a participar.

S'ha acabat també el cinema a l'hivern sense haver assolit els objectius que s'havia marcat. A veure què decidiran els organitzadors de cara a la

propera temporada.

De m o m e n t gaudirem del ci-

inema a la fresca, amb les sardanes i les havaneres que, com cada any, amenitzaran les nits de l'estiu.

No ens volem oblidar dels tasts de lletra. L'Antoni Clapés i en Matthew Tree, varen protagonitzar l'últim acte d'aquesta

primera temporada. Una iniciativa que ha reunit escriptors i lectors al voltant de la mateixa taula i ha encetat converses tant intimistes com profundes o amenes. A partir del setembre RiP reprendrà els Tasts amb en Jordi Pàmies al setembre, Mercedes Abat a l'octubre i... Us hi esperem.

El Club Judo Palafolls va néixer el 25 de setembre de 1991. El seu fundador va ser Juan Luna Berrocal, qui durant aquests anys s'ha encarregat de mantenir-lo viu.

El club sempre ha tingut un nombre d'alumnes molt elevat. Els seus alumnes han participat en diferents competicions a nivell local, comarcal, provincial i federatiu. Des dels seus inicis alguns alumnes van competir a nivell de la Federació Catalana, arribant a ser campions de Catalunya i participant en Fases Sector (campionat per accedir al Campionat d'Espanya). Molts van obtenir un bon resultat i van arribar a participar al campionat Espanya.

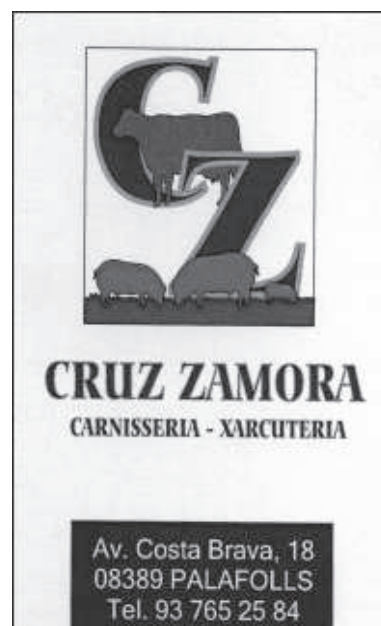
No obstant, feia molt de temps que el club no participava en campionats de Catalunya, fins aquest any, que han portat a la Tania Martínez Sanz tot proclamant-se campiona de Catalunya.

Tania Martínez Sanz es va iniciar al Judo Palafolls, amb 4 anys. Va realitzar diferents competicions en les seves respectives categories, fins que aquest any, amb 13 anys, ha arribat a la categoria infantil i ha realitzat dos dels tres Ranking de Catalunya quedant en un tercera posició i, en l'últim, en segona posició. També ha realitzat diferents entrenaments federatius, fins arribar al **Campionat de Catalunya**, que es va celebrar a Pineda de Mar, el dia 9 de maig i on va quedar **campiona de Catalunya**. El seu futur és aclamador, és una de les promeses de la propera temporada i una ferma candidata a participar al c a m p i o n a t d'Espanya.

Som uns quants de Palafolls que ens hem engrescat a fer la Half Challenge: en Joan, l'Oscar, en German, i d'altres que no viuen a Palafolls però que hi treballen com en Josep. Els que ho veuen de lluny poden pensar que és una bogeria, masoquistes i coses per l'estil, però ben lluny de la realitat, és un esforç amb moltes recompenses. Com passa sempre amb aquestes coses, el dur no és la prova en si, sinó tots els mesos anteriors: els entrenaments, combinar les diferents disciplines, matinar per robar hores al dia, a la família, el fred, el cansament, i moltes variables que ens fan repensar si val la pena, i us asseguro que sí. Per això m'he decidit a escriure l'experiència, tot i que cada un l'haurem viscut de maneres ben diferents, així ho vaig viure jo el 24 de maig:

Al bell mig dels 2200 triatletes el silenci era aclaparador, o així recordo els moments previs. Potser al nostre voltant hi havia molta cridòria, però jo estava dins una bombolla de silenci, tant sols trencat pel batec del cor presoner dels nervis i pel neoprè, no m'he acostumat a aquest vestit de peix!, els entrenament no m'han servit per a adaptar-m'hi, encara sento la sensació d'ofec com el primer dia. Les onades ens fan presagiar que l'esforç per poder nedar els 1900 metres serà dur, llarg..., Cagun l'olla!!! De bon matí la mar sempre és una basa d'oli i avui les onades ens faran la guitza. Tothom està concentrat fins que sona la

campana i el primer grup de 500 triatletes es llança a l'aigua, jo surto en el tercer grup i l'espectacle és sorprenent: caps i braços enmig d'un esclat d'escuma blanca que avança mar endins cap a la primera boia vermella. Em recorda la pesca de la tonyina que tantes vegades he vist per la televisió quan els encerclen i queden atrapats per la teranyina de les xarxes de pescar. El recorregut forma una L, el primer grup arriba a la primera boia quan donen la sortida al segon grup i de sobte recordo que tinc pixera. Però no puc fer-hi res, no puc treure'm el neoprè que tinc arrapat al cos com un mitjó. M'he untat vaselina per evitar friccions al coll i les axil·les, i també m'he embetumat el cos amb oli Johnson (el que

es fa servir amb els nens petits) que m'ha deixat en Josep en l'últim moment, així alhora de treure-me'l lliscarà més fàcilment i no m'hi estaré tot el dia, així està clar, és la teoria. Per tant intento no pensar amb necessitats fisiològiques, el que m'espera es més fotut. Arriba l'hora de fer de tonyina, i amb l'espant de no menjar-me cap peu

o braç no noto ni la fredor de l'aigua. Arribo a la primera boia sense quasi adonar-me. Elevo els braços més del compte per sobre del cap perquè l'onada no faci inútil les brasades, de tant en tant agafo aire per davant, per visualitzar la propera boia i no desviar-me del meu trajecte, és molt fàcil desorientar-se quan nedes a mar, i més avui que les onades impedeixen veure gaire més lluny del nas. Per la dreta un triatleta m'aborda sorgit del no res com el torpede d'un submarí, molt desorientat fa rumb a Mallorca. L'hi crido l'atenció i l'hi indico que va errat en la direcció i amb cara dels que pensen «que collons foto aquí», s'allunya i amb accent francès m'ho agraeix amb un –merci-. Al cap de 50 minuts, sorgeixo de les aigües com Neptú i arribo a la sorra. Se m'ha fet curt i tot, no em sento gens cansat i em trobo amb la millor sorpresa del dia: la família i amics amb una grossa pancarta m'esperen a peu d'aigua, i sols penso una cosa –amb ells, ara sí que l'acabo.

Enfilo cap a la carpa i recullo la Bag-Byke: trec tot el material per la bici i col·loco el de nedar a dins la bossa. El neoprè llisca a força d'estirar amb ganes, ni oli Johnson ni vaselina, sols funciona la força bruta. El temps de transició compta pel temps final i corro per anar a buscar la bici que he tingut que deixar el dia abans al lloc designat al meu dorsal. A les 6 del matí la imatge de totes les bicis juntes amb alguns triatletes matiners fent els últims preparatius i el sol sorgint de l'horitzó era de postal però ara tot són corredisses. Els 90 km se'm fan distrets. La NII totalment buida de cotxes és una agradable experiència. Mentre pedalo vaig menjant i recupero l'energia que de segur em farà falta pel final. Pujant cap a Dosrius dues triatletes van pel terra, no deuen ser les úniques, doncs en diferents llocs he vist rastres d'algun altra topada. A Masnou veig parats a l'àrea

ROCÀ
& Forcada, S.L.

CORREDORIA D'ASSEGURANCES
AGENTS FINANCERS
ASSESSORIA TRIBUTARIA FISCAL
COMPTABILITATS

Ramon Turró, 33
PALAFOLLS 08389 (Barcelona)
E-mail: forcada@cecot.es
Tel. 93 762 01 12 - Fax 93 765 22 76

Jorjeco
JORDI FERNÁNDEZ
lampisteria

Reformes integrals de la llar

Parc de les Valls d'Ax, local 4, esc. G
08389 Palafolls (Barcelona) • Tel. 627 28 54 43 • 670 75 84 17

de Penalty a uns quants triatletes que els jutges deuen haver ensenyat la tarja groga i s'han d'aturar durant 8 minuts. En la bici no es pot fer Drafting, és a dir, a anar a roda i aprofitar l'estela del que va davant. La prova és individual i entre els ciclistes ha d'haver-hi una distància de 7 metres de llarg per 3 d'ample, i els avançament sols poden durar 15 segons. Veig veritables escamots que es salten aquesta norma, però els jutges que controlen durant tot el recorregut. Al final de la prova comprovo que hi ha més de dos-cents triatletes desqualificats.

Deixo la bici després d'una mica més de tres hores pedalant i corro per recollir la Bag-Run, em poso les bames i a dins deixo les coses de la bici. No em sento cansat, tot el contrari, i la família i amics em donen les forces que em calen. El córrer és el que porto millor, fa tres mesos vaig acabar la maratón de Barcelona i penso que serà un passeig. Què il·lús! Al cap d'un quilòmetre ja estic rebotant i me'n queden 20 més!!!. En la bici, de Masnou a Calella, teníem el vent de cara i crec que m'ha passat factura. Afluixo el ritme i el sol cau a plom. Les forces comencen a flaquejar, però sé que puc acabar i això em fa estar content, gaudeixo de

cada metre. El recorregut és pel passeig de la platja, de Calella a Malgrat i mitja volta. Un noi de Cadis em pregunta quan portem de temps total i l'hi indico que unes 6 hores, i amb el seu accent i gràcia particular del sud em diu, «6 horas haciendo el gilipollas!!»-. Riem tots els que estem al seu costat, l'ambient és divertit, tot i l'esforç

m'ho estic passant molt bé. Visualitzo l'arribada a cada passa i sense pausa i constància, a un ritme molt inferior del que tenia previst enfilo els últims 400 metres. I com no podia ser d'altre manera, els veïns de Calella, els familiars i els amics ens porten en volandes amb els seus crits d'ànims. La prova acaba a les pistes d'atletisme i la última pujada és de vèrtic, però ni la noto per l'èxtasi que m'envaeix. Creuo la línia d'arribada flanquejat pels meus fills que han corregut amb mi els últims metres i per fi m'aturo, s'ha acabat, ho he aconseguit, ho hem aconseguit.

Grup Alimentari Guissona

bonArea

Pau Casals, 7 local 2 08389 Palafolls
Tel. 937 620 300 www.bonarea.es

Pizzeria · Restaurant

Obert migdia & nit

Plaça Major nº 19
Telf: 93 762 01 00
 08389 PALAFOLLS

Dimarts tancat

balconet

Qui ho havia de dir. Fa 7 anys, a finals del 2002, en Moisès Sala va tenir una idea: formar un grup de gòspel a Palafolls. Gospel Viu es va fundar amb el que llavors eren 14 persones que volien compartir el cant, la música i l'energia.

Ara, a mitjans del 2009, hi ha hagut gent que ha entrat a Gospel Viu!, hi ha hagut gent que n'ha sortit, fins a arribar a la formació actual, que som al voltant d'unes 80 persones unides per aquest moviment.

Les coses han canviat molt. Començarem fent un gòspel a capella, íntim. Al 2004 vam afegir músics a la nostra formació: en Michael Weiss (bateria), en Jordi Torrens (guitarra), en Xavier Dotras (piano) i en Jorge Sarraute (contrabaix). I amb aquesta bona companyia, vàrem presentar l'espectacle The Gospel X-perience, que combina versions actuals de negro-spirituals i gòspel populars i tradicionals, amb soul, blues, jazz. Aquest espectacle es segueix presentant tan en la seva versió bàsica com en la versió Simfònica, que inclou ballarins de hip hop, scratch, La Orquestra de Cambra de l'Empordà, la Selva Big

Band, orgue Hammond, etc. En definitiva, tot un espectacle que quan es desplega és una descàrrega d'adrenalina i de vida sensacional tant des de baix com des de dalt l'escenari.

Actualment Gospel Viu! seguint endavant., encarant nous projectes, com per exemple el projecte Gospel Sense Fronteres, amb el qual, desde 2006, fem donacions cada any a diverses ONG, com per exemple en favor de les nenes amb Síndrome de Rett.

Vam començar, petits, petitets, i ara sembla que ens anem fent un lloc en el panorama del gòspel a Catalunya. Aquest any participem al projecte d'en Màrius Serra «Mou-te pels

quiets», en un concert multitudinari a l'Auditori de Barcelona. Al setembre estrenarem el nostre espectacle Spirituals a Palafolls en dos concerts on esperem trobar-t'hi. L'any que ve estarem al Palau de la Música Catalana en un concert obert a tothom, i així anirem seguint aquest caminet que ens omple una mica més cada dia que passa. Per nosaltres gòspel és alegria, és un motiu per esperar una data assenyalada al calendari. Per nosaltres, gòspel és vida. Gospel Viu!

Cursa de Palafolls 2009

Jordi Pérez

El dia es va llevar amb quatre gotes , però va ser un dia molt bo per a la pràctica de l'atletisme, la Cursa de Palafolls (10-5-2009) es va desenvolupar amb un clima molt agradable.

Les inscripcions van començar a funcionar a les 8.30 hores i la majoria de pre-inscrits van confirmar la seva presència, procedents de diferents pobles i clubs de la rodalia, Calella, Blanes, C.A Running , Lloret La Selva, Malgrat ,etc. Només Palafolls no disposa de club d'atletisme, s'haurà de fer alguna cosa...

Amb el tret de sortida els corredors sortiren com llamps a la recerca d'un bon resultat, els marxaires s'ho van plantejar d'una altra forma, però tots, amb ganes de passar-s'ho d'allò més bé practicant esport.

Per allà anaven l'Aleix, en Jaume, la Mercè, la Raquel, en David, en Rafa i en Pedro del Running, l'incansable Jorba,-tot un campió d'Europa de cross-, en Carles i molts altres més. També molts pares anaven amb els seus fills, en la primera « aventura » esportiva per a molts, en Serrano, la Carme, la Judith i un reguitzell de mainada al darrera i al davant que s'ho prenien amb moltes ganes i il·lusió. Alguns pares fins i tot amb la bicicleta acompanyaven els seus nanos perquè no es veien amb cor de seguir ritmes de joventut...

Les pujades a Mas Carbó

comencen a posar a cadascú al seu lloc, els esbufecs se senten d'una hora lluny, encara queda mitja cursa !! Els camins estaven una mica humits per la pluja recent, i l'olor a muntanya i herba és balsàmica pels pulmons atrafegats. Comença la baixada, unes quantes cabres animen la tropa que ja arriba a mig camí mentre que els primers atletes comencen la darrera pujada, que li diuen la de «Cal metge», potser perquè quan acabes de pujar es comença a necessitar ambulàncies.... Tots volem anar de pressa perquè això s'acaba

i tots els primers classificats es troben separats per pocs metres de distància, tothom lluita per mantenir la posició! Tornem a passar per davant les Ferreries, gir a la dreta, un carrer dels antics de Palafolls (que bonic que és !) per baixar cap al Palauet de nou, i.... ja estem !

El primer atleta l'Aleix, de Mataró que amb una marca de 31 minuts i 50 segons relleva l'Oscar Rodríguez com a guanyador. Un darrera l'altre van arribant els corredors, la primera dona és la Carme de Fondistes Blanes que amb un magnífic temps de 38'54" es proclama guanyadora en dones. La cursa ha tingut molt de nivell doncs els primers 20 arribats assoleixen

fer la cursa en menys de 36 minuts (o sigui a menys de 4 minuts per kilòmetre). Els nois i noies del Palafolls Gym també es mostren força competitius arribant en posicions d'honor. L'Edu i en Tomàs milloren marques, enhorabona cracks ! El Calella, Fondistes Blanes i el C.A Running són els clubs amb major participació. La nostra colla, al complert, també fa un bon paper.

De mica en mica tothom complerta la seva aventura, com a premi una bonica samarreta (gràcies Quim !) i un entrepà. Les instal·lacions al Palauet permeten que tothom marxi net i polit i la col·laboració de voluntaris i protecció civil, donen qualitat humana a la Cursa. L'opinió general és de satisfacció, tant dels corredors com dels caminants, els nens i nenes que van fer la Cursa per primer cop ja tenen ganes de repetir l'any vinent. Demà ja parlarem de les agulletes, qui en tingui, però passen en pocs dies.

Ara dues propostes per l'any vinent : tornar a la classificació per categories i donar-li a l'entrega de premis un caire més festiu i acollidor . Crec que es desaprofita les grans possibilitats de la zona d'arribada per fer una entrega de premis més grata per a tots els participants. Podem organitzar la Cursa Popular més maca de la zona, som joves organitzadors però ja no tant, i

l'experiència de l'any passat al Palauet, tot i que provocada per la pluja, podria servir-nos de model. M'agradaria m a j o r implicació de

l'Ajuntament, tan pel que fa a presència de personalitats a la sortida com l'entrega de trofeus (vinga anima't, Valentí !) com a l'hora d'invertir en la Cursa. Això donaria major rellevància a l'esdeveniment, que pels atletes del poble és un dels més importants de l'any. I no te dic res si parlem dels nens i nenes que participen, que maco seria que li donessin una medalleta de record, perquè la samarreta a alguns nens els hi servirà de pijama d'una sola peça. No crec que els pressupostos fossin deficitaris per això, i algunes coses no costen ni diners, només voler venir i compartir el dia amb els esportistes...

Doncs bé companys, penso que una vegada més la Cursa de Palafolls va deixar un bon gust de boca a tots i ganes de tornar-hi l'any que ve, a veure si repetim tots !

CLASSIFICACIÓ NOM

1. ALEIX AZNAR TORNAMORELL
2. CLEMENT FLORES GARCIA
3. ALEX AROZAMENA SAEZ

CLUB / POBLACIO   TEMPS

C.A. LAIETANIA	31'50"
INDEPENDENT	31'58"
C.A. CALELLA	32'43"